

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 9791 van 24 juli 2013
in de zaak A. 209.317/XIV-34.950**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hans Beerlandt
 kantoor houdend te 8501 Heule
 Stijn Streuvelsstraat 63
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 juli 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 103.892 van 30 mei 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 juli 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief
rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de algemene beginselen van
behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. Bovendien geeft de verzoekster in haar eerste
middel een feitelijke uiteenzetting die haar gebrekkige kennis moet verklaren terwijl de Raad

van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feite te treden. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

In tegenstelling tot wat de verzoekster in haar tweede middel aanvoert, wordt in het bestreden arrest omstandig gemotiveerd waarom zij haar beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan en het daarmee samenhangend asielrelaas niet aannemelijk maakt. Zo stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer vast dat zij een uiterst gebrekkige kennis van Afghanistan en Kabul vertoont, dat haar verklaringen niet overeenkomen met de informatie opgenomen in het administratief dossier, dat zelfs van een ongeschoold persoon redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen, dat ook de psychische druk en vermoeidheid geen afdoende verklaring is voor haar onwetendheid en dat de verwijzing naar en toevoeging van documenten en rapporten niet volstaat om aan te tonen dat zij werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat de verzoekster een feitelijke uiteenzetting geeft om haar vrees voor vervolging aan te tonen, is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Waar de verzoekster in het derde middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, dient te worden herhaald dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn op de jurisdictionele beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig juli tweeduizend dertien, door:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen